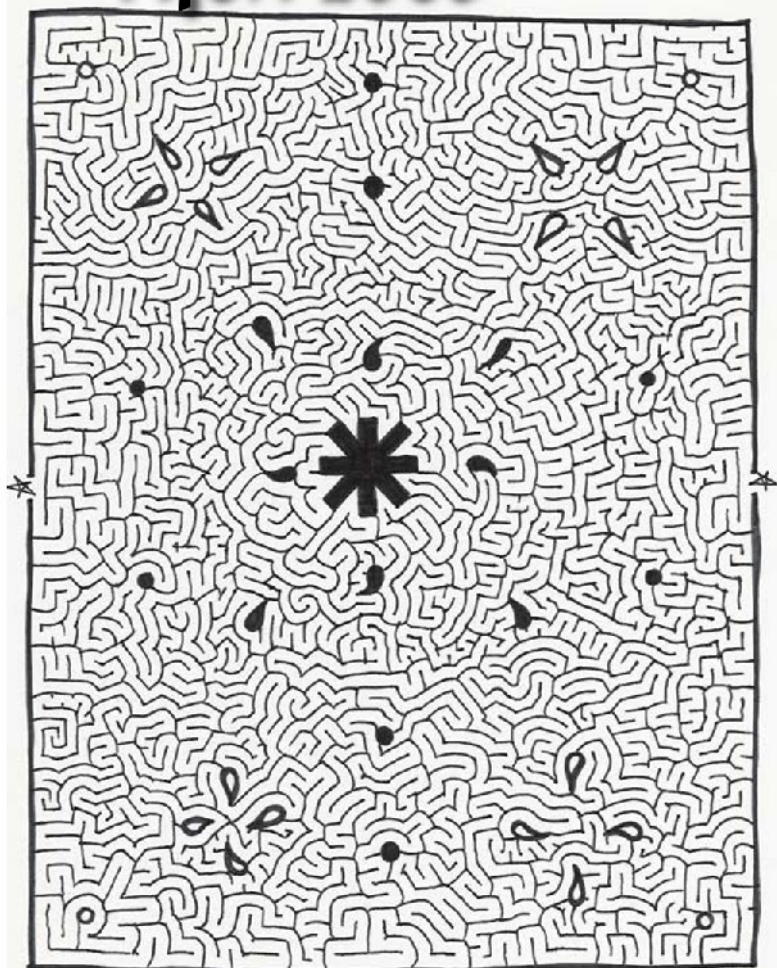

ORONGONG

řijen 2008

01-12-05 by 85jw

časopis oddilů

ORONGO a HESPERIA

ORONGONG

LUCERNA

program pro dívčí oddíl HESPERIA
ŘÍJEN 2008

1.10. Oddřlovka v Sedmidomkách

8.10. Družinovka, Taškentská, družiny 16:30 - 18:30h, Světlušky 16:30-18:00, vede Ifka

11.10. Výprava s Ifkou

15.10. Družinovka, Taškentská, družiny 16:30 - 18:30h, Světlušky 16:30-18:00, program si připravuje Káťa

22.10. Družinovka Taškentská, 16:30 - 18:30h, Světlušky 16:30-18:00, vede

Mýš

25.–29.10. PODZIMNINY do Šumavských Volar – informace naleznete v samostatném článku

29.10. schůzka NENÍ – vracíme se z podzimnin

5.11. Oddřlovka, pro všechny 16:30 - 18:30h v Sedmidomkách, nezapomeňte oddílová trička (novačky jednobarevné, tmavě modré tričko).

Podzimniny o osudových osmičkách

informace společné pro oba oddíly

Sraz v sobotu 25.10. v 7:15 na Andělu u výlezu z metra směr Knížecí (nad eskalátory), návrat ve středu 29.10. na Knížecí ve 19:25, cena podzimnin je **850Kč** (cena obsahuje stravování od sobotní večeře, dopravu, ubytování) **je nutno zaplatit do 16.10.** (musíme koupit místenky)

S sebou:

Povinné věci na vícedenní výpravu - nezapomenout spacák, karimatku. Jídlo do soboty do večeře.

Přezutí - tenisky, **teplé oblečení** (šálu, rukavice, čepici, punčocháče) - možnost sněhu, starší kalhoty a zimní bundu (na výpravy nepovolujeme tepláky kvůli návštěvě kulturních památek), teplý svetr, batůžek na jednodenní výpravu, nůž, baterku, pláštěnku, láhev na pití, sáček na svačinu, pevné kotníkové boty - ne sněhule, lžiči, hrnek na pití, u kluků kdo má tak florbaluku, plavky, spodní prádlo, 3x ponožky (i teplé),

ORONGONG

hygienické potřeby (mýdlo, ručník, kartáček na zuby a pasta), 100Kč kapesné, kopii kartičku zdravotní pojišťovny, zpěvníky.

Všechny věci si označte svými osobními čísly, abyste je nepoztráceli !!!!! **Na cestu musí být všechno zabaleno do jednoho baťohu!!**

A co nás ve Volarech čeká? Přes den budeme chodit na výlety (Boubín, Plechy, Stožecká kaple, Medvědí stezka) po večerech budeme hrát hry v tělocvičně, nějaký ten sportík. Celou dobu nás budou doprovázet osmičky, někdy se budeme přemísťovat i v čase. Bude to velmi napínavé.

Pikantnosti ze Světluščí výpravy

Újmy na zdraví: Barbie si odnesla z výpravy bouličku, když si hrála na slepce a narazila do stromu; Anička se zase nestyděla předvést pořádný slajd, občas hapala, ale hned zase ve svém slajdování pokračovala

Nevšední zážitky: Ze skautských děvčátek se staly čarodějnice lítající na koštěti, vzápětí se však proměňovaly ve skupinku slepců a pak zase znovu v čarodějky; projíždějící rychlík nám na nádraží málem odfoukl herní mušličkový plán; Mušličkovou královnou se stala Anička; všechny Hesperky (krom Káti a Ifky) se mohly pochlubit postavením mechového lesního domečku

Zdolaná místa: Běchovicke a klánovické okolí

Hlášky: Sluníčko: „Můj strejda mluví hodně jazyky – německy, anglicky, rusky, karate...“

Cola: „, Kdyby tak pískli Vietnamce!“

Nové přezdívky: Bára – Květinářka nebo Kopretina
Helena- Barbie
Tereza- Cola (přetvořeno z Kolena na Koli a následně na Colu)
Verunka – Paprsek (ségra Sluníčka)

Ifka ©

PLÁN AKCÍ NA ŘÍJEN 2008

4.10 - 166. výprava

Sraz v sobotu **4.10. v 8:50** na Vršovickém nádraží, návrat v 16:45 tamtéž

S sebou: povinné věci na schůzku, pláštěnku, náhradní ponožky, jídlo a pití, závodní auto, angličák (vysvětleno níže), kartony na stavbu dráhy, fixy, 50Kč na dopravu, buřty na opékání, výpravu vede Jarďa

Co je Rallye Kadislavka? Je to závod různých druhů aut na dráze postavené v lese konstrukčního typu Orongo.

Jaké jsou kategorie:

auta vlastní konstrukce (například z Merkuru, dřeva...), letos bude udělena speciální cena pro auto vlastní konstrukce.

Tahač- nemá vlastní pohon, obvykle na provázku

auto na dálkové vysílání

Potom závodíme v druhém závodě a to v bourácích. Vezměte si sebou i malinkatý model stabilní konstrukce. Potom závodíme cvrnkáním.

Rádi bychom na tuto výpravu pozvali rodiče. Jinak samozřejmě můžou jet borci i sami, bez rodičů.

5.10. brigáda v 7domkách a plavecká část Vladivostoku

Sraz v 9:00 v 7domkách, s sebou pracovní oblečení, pracovní rukavice, jídlo, pití, povinné věci na schůzku, 70Kč na vstup do bazénu,

Nejdříve budeme chvíli poklízet a opravovat naši klubovnu v 7domkách a potom půjdeme do plaveckého bazénu, kde zaplaveme plaveckou část oddílového desetiboje. Plavání na 200m a plavání pod vodou. Zbylá část Vladivostoku se pravděpodobně odehraje v listopadu. **Konec bude v 16:00 před bazénem Slavia.**

9.10. Družinovky

Káňata od 17 do 19 v Taškentu, Medvědi a Rysi ve stejnou dobu v 7domkách.

S sebou povinné věci na schůzku. To platí pro všechny!

16.10. Družinovky

Medvědi od 17 do 19 v Taškentu, Rysi a Káňata ve stejnou dobu v 7domkách.

S sebou povinné věci na schůzku.

23.10. Družinovky

Rysi od 17 do 19 v Taškentu, Medvědi a Káňata ve stejný čas v 7domkách.

S sebou věci na schůzku.

25.10.-29.10. Podzimniny

infó v samostatném článku

30.10. Družinovy

Káňata od 17 do 19 v Taškentu, Medvědi a Rysi ve stejnou dobu v 7domkách. S sebou povinné věci na schůzku. To platí pro všechny!

6.11. Oddílovka v 7domkách

Pro všechny od 17 do 19 v 7domkách, s sebou věci na schůzku, oddílové triko, kdo nemá, tak triko černé barvy.

RODIČOVSKÉ FÓRUM

Tak je to opět tady. Září a s ním nová skautská sezóna. Pokud to zvládnou časově, pak každý měsíc bude ode mne příspěvek... A doufám, že se připojí i někteří jiní rodičové...

Pro pobavení měla nyní být v ORONGONGU i nová rubrika – a totiž ORONGO BULVÁR!!!!!!!!!!!!!! Leč, protože píši v časové tísni a nesedím na svém compu, tak se tato rubrika , jistěže občasná, posouvá do dalšího čísla.

A teď k tomu, co jsem Vám milí skautíci a světlušky chtěla napsat. Za mého dětství v hluboké totalitě nevycházely časopisy a noviny, takové jaké je znáte teď. Byla to dost hrůza. Pro děti a mládež to bylo technické ABC, téměř jako dnes, tam se ten režim tolik nezviditelňoval, pro nejmenší to byl Ohníček a Mateřídouška a pro ty starší Sedmička pionýrů a Pionýrská Stezka. Ve všech se objevovaly informace pro děti naprosto nepodstatné o tom kde a kdy byl jaký sjezd Československé, nebo Sovětské , nebo jiné komunistické strany, který komunistický předák kde co řekl a tak podobně.... Ale přeci jen! Do Pionýrské Stezky se podařilo dostávat články, které psali lidé režimu nepohodlní, zkrátka něco, co nás bavilo a bylo přínosem pro naše lačné a dobrodružné dušičky. Ale to si člověk uvědomil daleko později.

A tak jsem se rozhodla, že Vám, tak jako tehdy, budu každý měsíc předkládat to nadčasové a pěkné, co na jedné dvoustránce vycházelo. Přispíval do ní spisovatel, dobrodruh a přírodovědec Míla Nevrlý, kterému konečně po Sametové revoluci vydali (1.bylo skautské nakladatelství tuším Rover, nebo tak nějak se to jmenovalo), knihu Karpatské hry, kterou určitě někteří z Vás znají, já ji měla ze samizdatu (kdo neví co to je, ať se zeptá rodičů, či starších) a byla jsem z ní nadšená. Tenhle pán napsal taky ohromnou knihu o Jizerských horách. Tyto 2 knihy mne provázely na všech výpravách. Z Karpatských her jsme si předčítali za hvězdných nocí pod širákem a hrály ony magické hry a putovali dalekými kraji, alespoň ve svých snech. Taky dlouhá léta vedl liberecké skauty

pod pláštěkem TOMu, čili Turistického Oddílu Mládeže, to se tak tehdy dělávalo, když Skaut byl režimem zakázán. A tak Vám nyní ráda předložím pár textů z onoho časopisu. Je to z roku tuším 1976, mám to dodnes vytrhané a schované. Ta dvoustránka se jmenovala STEZKA TÁBORNÍKU.

Ptačí září

ZÁŘÍ – MĚSÍC LOVU

V září jsem nejraději vyjížděl za bahními ptáky. Byly to královské výpravy : Poznávat desítky druhů severských bahňáků, kteří tehdy táhnou k jihu, patří mezi nejtěžší oříšky. A tak jsem trávil hodiny a dny na bahnitých březích rybníků, u říčních zátočin a smradlavých tůní, v místech, kam by většina lidí dobrovolně nevstoupila. Já zase od těch dob miluji divokou vůni bahen. Po ránu nad nimi ležela mlha, chlad vnikal do těla. Na rozhraní vody a řídkého bahna se pohybovaly obrysy štíhlých, dlouhonohých ptáků. Vzrušující chvíle! S divadelním kukátkem jsem se k nim plížil. Hledali v bahně potravu, ale přesto byli ostražití. Bývalo jich pět, deset, občas jsem míval štěstí i na velká hejna. Jedni byli větší, druzí menší v bahně mohli stát vodouši šesti druhů, jespáci osmi druhů. Také různé kulíci, ústřičníci, lyskonohové, kolihy, břehouši, sluky, písíci.

To bylo nejdráždivější – určit druh ptáka, který na obyčejný rybník přiletěl až odněkud ze severské tundry, či mořského pobřeží. Někteří byli velmi vzácní.

A co víc: poznat a určit se dali vlastně až při letu, kdy odkryli ocasní péra a rozevřeli křídla. Každý druh je má malinko jinak zbarveny. Plížil jsem se blíž. Ptáci zpozorněli, otočili se hlavou proti vodě a strnuli. Pak naráz vzlétli. Na určení zbývaly tak čtyři vteřiny. Ptáci usedli na opačný konec rybníka. Mně cesta tam trvala podstatně déle, trmácel jsem se tam dlouho mokrou trávou. A znovu vzlétli a znovu, stále jsem je plašil, dokud jsem je za pomoci ornitologické knížky neurčil. Zbývaly ovšem i jejich krásné hlasy: melodické flétnové hvizdy, které se nesly nad vodou a pomáhaly určit jednotlivé druhy.

Ptačí září – to byla pro mne vůně bahna. Maminka tomu říkala smrad: vracíval jsem se domů zablácený až za ušima a bahnem jsem zapáchal jako rožmberský rybníkář.

M.N.

KRAJ BÍLÝCH SKAL

Mám odtamtud nejpěknější trojštěpy alpské ve svém herbáři. Husté, nízké, veselé trávy. Vyrostly vysoko v horách, na veselých bílých horách. Není u nás

mnoho tak pěkných míst, jako nejzápadnější část Západních Tater, čili Liptovských holí. Ze Sivého vrchu se táhne hřeben Bílých skal k západu, k rodnému Chočskému pohorí, do kterého, geologicky vzato, správně patří. Z hřebene vidíš daleko do kraje. K severu do oravské župy, k jihu tě zavede Sielnická dolina do liptovské župy. A hranice po které kráčíš? Změť bílých skal, skalek, věží a věžiček. Drolivé srázy, propasti, mezi nimi občas světu uzavřená loučka, pastvinka. Mezi skalami úzká stezka. Někdy musíš skočit ze skály, pak se zase nakláníš nad propastí. Na loučkách a předskalích: blažený odpočinek.

Tělo se poddá teplému travnatému polštáři. Svěží větřík. Na západě stojí mohutné a osamělé Chočské vrchy, mezi nimi tušíš indiánské kaňony – Prosieckou a Kvačanskou dolinu. Sivý vrch zakončuje dlouhý tatranský hřeben a rostou na něm nádherné horské rostliny. Přes tisíc osm set vysoká hora. Špatně se na ni leze, je-li rucksak těžký. Lízneš-li si bílé hory, měla by být hořká, protože je z dolomitu. A dolomit je vápenec, který má v sobě trochu hořčíku. Hořké by měly být Bílé skály, hořké celé Chočské pohorí. Ale není to tak zlé, i když brusinky, které tam porůstají staré pastviny, jsou mnohem sladší. Když jsem poprvé šel po Bílých skalách, byl podzim. Fičelo, ale vítr byl ještě radostný, nešel dosud na podstatu. Jedl jsem tehdy ovčí brynzou s chlebem a zajídal brusinkami zpod Babek a Sivého vrchu. Nevím proč to píšu, snad proto, že kdykoli jím ovčí sýr, vzpomenu si na Bílé skály a celé nejzápadnější Liptovské hole. Tyčí se dodnes na hranicích bývalé oravské liptovské župy a čekají na tebe.

M.N.

Tolik ukázky. Příště budou zas, budou-li vás bavit a nalákají-li vás na výpravy za hranice všedních dní.

Bude třeba i něco jiného. Ale hlavně bude KADISLAVKA, a na tu se já osobně, jako každý rok už hrozně těším!!!!

Methanová

Hádankář

Tak po dlouhé době opět něco pro vaše hlavičky.. Ale nebojte dneska to je jednoduché. Řešení můžete posílat na email redakce (redakce@orongo.cz), případně předat vedoucímu (a doufám že se neztratí :-)) Na úspěšné řešitele čeka sladká odměna.

Jestliže je dnes neděle, jaký den bude dva dny po dni před dnem po zítřku?